

Eelotsuse küsimused

1. Kas teenuse suhtes, mis seisneb peamiselt puhkusekorteri üürile andmises ja mille puhul tuleb lisateenuseid käsitada üksnes põhiteenusele lisanduva kõrvalteenusena, on Euroopa Kohtu 12. novembri 1992. aasta otsuse Van Ginkel (C-163/91, EU:C:1992:435) alusel kohaldatav nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ⁽¹⁾ artikli 306 kohane reisibüroode erikord?
2. Juhul kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt: Kas kõnealuse teenuse suhtes saab lisaks nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 306 kohasele reisibüroode erikorrale kohaldada ka puhkuseks pakutava majutuse puhul kohaldatavat vähendatud maksumäära nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 98 lõike 2 tähenduses koosmõjus III lisa punktiga 12?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

OZ 22. septembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 13. juuli 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-607/16: OZ versus Euroopa Investeerimispank

(Kohtuasi C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: OZ (esindaja: avocat B. Maréchal)

Teine menetlusosaline: Euroopa Investeerimispank

Apellandi nõuded

- tervikuna tühistada vaidlustatud kohtuotsus kohtuasjas T-607/16;
- tühistada Euroopa Investeerimispanka (EIP) presidendi Dr. Werner Hoyeri 16. oktoobri 2015. aasta otsus, mis tehti OZ poolt tema ülemuse F suhtes esitatud taotluse alusel algatatud töökohal väärrika kohtlemise uurimismenetluse raames, mille viis läbi uurimiskomisjon, ja tühistada uurimiskomisjoni 14. septembri 2015. aasta aruanne seoses OZ esitatud taotlusega, milles jäeti tema kaebus rahuldamata ja lisati asjakohatuid soovitusi;
- hüvitada OZle tekitatud kahju tõttu kantud ravikulud summas (i) 977 eurot praegu (sh käibemaks) ja (ii) hinnanguline summa 5 850 eurot tulevaste ravikulude katteks;
- mõista välja hüvitis OZle tekitatud mittevarelise kahju eest summas 20 000 eurot;
- mõista välja käesoleva menetluse õigusabikulud summas 35 100 eurot (sealhulgas käibemaks);
- mõista EIPlt välja käesolevas apellatsioonimenetluses ja Üldkohtus kantud kohtukulud;
- kohustama EIPd taasavama töökohal väärrika kohtlemise uurimismenetluse ja/või EIP presidenti tegema uue otsuse.

Väited ja peamised argumendid

Apellant palub, et Euroopa Kohus tühistaks Üldkohtu 13. juuli 2017. aasta otsuse OZ vs. EIP (T-607/16, ei avaldata, EU: T:2017:495), millega Üldkohus jättis rahuldamata tühistamishagi EIP presidendi 16. oktoobri 2015. aasta otsuse peale, mis tehti OZ poolt F suhtes esitatud taotluse alusel algatatud töökohal väärrika kohtlemise uurimismenetluse raames, milles uurimiskomisjon uuris seksuaalse ahistamise väiteid, ja tühistada uurimiskomisjoni 14. septembri 2015. aasta aruanne, mis puudutab OZ poolt 20. mail 2015 esitatud töökohal väärrika kohtlemise taotlust (edaspidi „vaidlusalune otsus ja aruanne“).

Kohtuasi puudutab OZ poolt tema ülemuse F kohta esitatud väiteid seksuaalsest ahistamisest, mis toimus aastatel 2011 kuni 2014 ja ajendas OZ esitama 20. mai 2015. aasta taotlust töökohal väärrika kohtlemise ametliku uurimismenetluse algatamiseks.

Töökohal väärrika kohtlemise uurimismenetluses on uurimiskomisjon koostanud 14. septembri 2014. aasta kuupäeva kandva aruande, mille põhjal EIP president tegi 16. oktoobril 2015 otsuse.

Apellant väidab, et: (i) uurimismenetluses pandi toime hulk menetluseeskirjade eiramisi, sealhulgas rikuti OZ õigust õiglase menetlusele, õigust olla ära kuulatud (nagu on sätestatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK“) artiklis 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 47); ja (ii) vaidlusalune otsus ja aruanne sisaldavaid erinevaid andmeid, mis lisaks sellele, et need ei ole OZ seksuaalse ahistamise kaebuse menetlemisel asjakohased, puudutavad OZ eraelu ja tuleks seetõttu eemaldada, või on ebaolulised ja ületavad uurimiseseme piire.

Pärast edutuid katseid lahendada vaidlus kokkuleppe teel, sealhulgas Euroopa Investeeringuspanga personalieeskirjade artiklis 41 ette nähtud lepitusmenetluses (mille tulemusetus fikseeriti 22. aprillil 2016), esitas OZ advokaat Benoit Maréchal kaudu Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtule hagi vaidlusaluse otsuse ja aruande tühistamiseks.

Üldkohus jättis 13. juuli 2017. aasta otsusega hagi rahuldamata. Üldkohus asus seisukohale, et EIP ei ole töökohal väärrika kohtlemise uurimismenetluses teinud OZ suhtes õigusvastaseid toiminguid, ning jättis kahju hüvitamise nõude rahuldamata.

OZ tugineb käesolevas apellatsioonkaebuses Euroopa Liidu õiguse rikkumisele Üldkohtu poolt ja väidab, et EIP on vastutav.

- Esimene väide: rikutud on töökohal väärrika kohtlemise uurimismenetluse eeskirju, EIÕK artiklit 6 ja harta artiklit 47: ahistamist puudutava taotluse uurimisel rikuti OZ kaitseõigusi, õigust olla ära kuulatud ja õigust õiglase menetlusele, mis on ette nähtud vastavalt Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47.
- Teine väide: rikutud on EIÕK artiklit 8 ja harta artiklit 7: uurimisaruandesse ja EIP presidendi otsusesse on lisatud asjakohatuid andmeid ja kommentaare, mistõttu on rikutud OZ õigust eraelu puutumatussele.
- Kolmas väide: kohtuliku arutamise mittevõimaldamine, sest Üldkohus ei tuginenud oma otsuses faktilistele asjaoludele ja õigusnormidele, mis talle olid esitatud.